

हिरण्यं सहस्राह्व्य पृषता वरत्राकाण्डेनाहन्ति वा ॥ २७ ॥ सोमविक्रयिणः सकाशात्सहसा बलेन हिरण्यमाह्व्य कठिति आकर्षणेन गृहीत्वा अनन्तरं तं सोमविक्रयिणं पृषता विचित्रवर्णेन वण्डेन वंशदण्डेनाधुर्युराहन्ति^{१)} कुट्टयति वा विकल्पेन अथवा नाहन्ति शाखान्तरात्. आपस्तम्बः प्रदक्षिणं सोमक्रयणीमावृत्यान्यया गवा निष्क्रीय यज्ञमानस्य गोष्ठेऽपिसृजति यदि सोमविक्रयी प्रतिविवदेत पृषतैनं वरत्राकाण्डेनावक्षायं नाशयेयुर्लकुटैर्घ्नन्तीत्येके^{२)} नित्यवदेके समामनन्तीति. मानवे सोमविक्रयिणे किञ्चिद्द्यादिति ॥ ॥ अष्टमो कण्डिका ॥ ८ ॥

गृहीतसोमं परि माग्नऽइति (४. २८) वाचयति ॥ १ ॥ गृहीतः हस्तेनात्तः सोमो येनासौ गृमः गृमं यज्ञमानं वांति. हस्ताभ्यामभिगृह्यास्तऽइत्यापस्त.

उत्तरे च ॥ २ ॥ उत्तरे वक्ष्यमाणे द्वे कर्मणी उत्थानमनः प्रति गमनं च गृहीतसोम एव यज्ञमानः करोति ।

उदायुषेत्युत्थानम् (४. २८) ॥ ३ ॥ ऊरोः सकाशाद्दस्ताभ्यां सोममादाय यज्ञमानः उत्थानं करोति उत्तिष्ठति ।

शीर्षि सोमं कृत्वा पाणिमन्तर्धाय प्रति पन्थामित्यनो (४. २९) ऽभ्येति दक्षिणतस्तिष्ठच्छन्नं समङ्गि धीतम् ॥ ४ ॥ पार्धाय स्वशिरस उपरि स्वकीयं पाणिं निधाय शीर्षि मूर्धनि सोमं पाण्यन्तर्हिते शिरसि सोमपोटलकं निधाय यज्ञमानः अनः आरोहणं शकटमभ्येति सोमक्रयदेशादक्षिणस्यां दिशि समीपे स्थितम् सहदिष्कमाह्वदितम् सर्वाङ्गिर्युगयोक्त्वानुद्धादिभिः संयुक्तम् धीतं प्रक्षालितम्. पार्धयेति शाखान्तरात्. एतच्चानः सोमक्रयार्थमागहद्भिः सह नेयम्. मानवे सहदिष्केणानसा राजानमह यन्तीति. आपस्तम्बसूत्रेऽपि अपि पन्थामगन्महीत्युद्धतपूर्वफलकेनानसा परिलिखितेन हृदिष्मता प्राञ्चः सोममह यान्ति शीर्षा गिरौ क्रीतं हूरत्यपरेणोत्तरेण वा राजानं प्राडोषमुदडीषं^{३)} वानद्वयुगां शकटमिति. न्यग्रोधस्य संस्कारपक्षे तस्याप्यादानं शिरसि करणं च भवति ।

प्रउगाच्चोद्धते फलके ॥ ५ ॥ अस्यानसः प्रउगात् पूर्वस्माद्वागाद्धे काष्ठमये फलके उद्धते उत्खाते भवतः. प्रउगं प्राग्युगमीषान्तरम् ।

१) वंशदण्डेन deest B. २) Thus A. 'कुलैर्घ्न' B. (लगुड !) ३) 'मुदगीषं A.